

Genç Umut

Ocak Şubat 2026

LİSELİ GENÇLİK DERGİSİ

@liseligencumutt Liseli_GencUmut

GELECEĞİMİZİ

tarikatlara, patronlara, MESEM'lere

TESLİM ETMEYECEĞİZ

LİSELİ GENÇ UMUT NEDİR?

Bizler Liseli Genç Umut'uz. Bizler, parası olana ayrıcalık, yoksul olana geleceksizlik dayatan bu çürümüş eğitim sistemine boyun eğmeyen liselileriz. Kantin fiyatlarının, ulaşım zamlarının, kaynak kitap paralarının, özel ders ücretlerinin altında ezilen; sınavlar, disiplin baskısı ve gerici okul yönetimleriyle geleceği çalınmak istenen gençleriz.

Ama biz, bu düzenin bize biçtiği "suskun öğrenci" rolünü reddettik. Liseli Genç Umut, liselilerin eşit, parasız, bilimsel ve anadilinde eğitim hakkı için örgütlü mücadelesidir. Biz yalnızca bugünün değil, yarının da sözünü söyleyenleriz. Irkçılığa, cinsiyetçiliğe, homofobiye, gericiliğe, doğa talanına ve faşizme karşı, yan yana ve omuz omuza duruyoruz.

Biz biliyoruz: Bu düzen, bizi birey birey yutmaya çalışır. Ama bir araya geldiğimizde, onların en büyük korkusuna dönüşürüz. Bu yüzden, sıralarımızda oturan her arkadaşımıza sesleniyoruz: "Sorunlarımız ortak, kurtuluşumuz da ortak!" Liseli Genç Umut, liselerdeki sessizliği bozan, hakkını arayan, sokağa çıkan, afiş asan, bildiriler dağıtan, eylem yapan liselilerdir. Bizim gücümüz, örgütlülüğümüzden gelir.

Okullarda bizi susturmaya çalışan müdürlere, kapı önlerinde bekleyen polisler, medyada "terörist" ilan edenlere sesleniyoruz: Biz geleceği kurmaya geliyoruz! Ne baskınız, ne soruşturmalarınız, ne de tehditleriniz bizi yolumuzdan döndüremez. Çünkü biliyoruz ki gelecek, mücadele edenlerin ellerinde yükselecek. Ve mücadele edenler kazanacaktır, biz kazanacağız!

Bak işte yeniden buradayız!

Türkiye'nin toplumsal muhalefeti ve dolayısıyla demokratik lise mücadelesi zor bir zamandan geçiyor. Senelerdir baskılanan ve sineye çekilen halkın öfkesi 19 Mart yani bizim deyişimizle "İSYAN" ile birlikte sokaklara döküldü. Biz liselilerin muhtemelen hayatında ilk kez tanık olduğu bu kitlesel eylemlerden sonraki bu süreç, demokratik lise hareketini ve mücadelemizi tekrardan canlandırıp yeniden yapılandırmamız için çok önemli bir zamandır. Demokratik lise mücadelemizi gerektiği kitleselliği, meşruluğa ve militanlığa kavuşturmamız için gereken şey bu mücadelenin kanını hayattan alan, toplumsal muhalefetin bir dinamiği şeklinde, her lisede kişiliksizleştirme ve piyasalaştırma programlarına karşı sokağı hedefleyen, dayanışma kampanyaları ve okul içi mücadeleyle iktidarı zorlayan yerel merkezi programları oluşturmaktır. Yeni bir liseli gençlik hareketini yaratmak için yeniden yapılanmamız bizlerin önünde olan acil bir görevdir.

Milyoner değil liseliyiz!

Günümüzde liselerimize yöneltlen en büyük saldırı, piyasacı ve sermaye odaklı saldırıdır. Biz liseliler, okullarımızda öğrenci olarak değil; birer müşteri, hatta ucuz iş gücü olarak görülüyoruz. Liselerimiz, sermayenin çıkarları doğrultusunda sürekli değiştiriliyor.

Niteliksizleşen eğitim sistemi bizi dershanelere mecbur bırakıyor. Sözde ücretsiz dağıtılan ders kitapları kullanılmazken, binlerce liralık kaynaklar almak zorunlu hale getiriliyor. Eməğimiz MESEM'lerde ucuz iş gücü olarak, güvencesiz ortamlarda

sömürülüyor. Kantinler ise bizi birer müşteri gibi görüp adeta soyuyor.

Sadece 2024 yılında, MESEM'lerde çalışan 72 arkadaşımız, iş güvenliğinden yoksun ortamlarda, sembolik ücretler karşılığında uzun saatler çalıştırılırken hayatını kaybetti. Bu skandallar yetmezmiş gibi, AKP iktidarı 12 yıl önce getirdiği 4+4+4 zorunlu eğitim modelini yenilemek ve liselerimizi 3+1 / 2+2 modeline geçirmek istiyor.

Bu taleplerini, "üniversite sınavlarına daha rahat çalışırlar" bahanesiyle

gündeme getiren Yusuf Tekin'in hiç utanmadığı görülüyor. Ancak biz, bu sistemin altında yatan gerçeği görebiliyoruz. Sermayenin ucuz iş gücü ihtiyacıyla gündeme getirilen bu plan, biz liselileri erken yaşta çalışmaya zorlayarak çocuk işçiliğin meşrulaştırılmasına hizmet ediyor.

Okul kayıt paralarını, her yıl moda gibi değiştirilen zorunlu kıyafetleri, öğrenci düşmanı fahiş kantin fiyatlarını, dershaneleri ve MESEM'leriyle bizi soymak isteyen AKP iktidarının yaptıklarını çok iyi biliyoruz. Bu soyguna asla izin vermeyeceğimizi ilan ediyoruz!

TÜGVA'ya, ENSAR'a Liselerde Yer Yok!

**Liselilerin demokratik
kitlesel örgütü Liseli Genç
Umut çatısı altında,
cemaatlere ve gericiliğe
karşı birleşerek bu
vakıfları okullarımızdan
uzaklaştırmak için
mücadele etmeliyiz.
Çünkü biliyoruz ki,
cemaat ve tarikatların
eline bırakılan kurumlar;
intihar eden öğrencilerin
ve baskılar yüzünden
hayatı kararan gençlerin
hikayeleriyle doludur.
Laik, bilimsel, demokratik
eğitim için mücadelemiz
sürecek.**

Son dönemde liselerimize yönelik saldırılar ve yozlaştırma denemeleri yeni bir boyut kazanmıştır. Liselerimiz devlet eliyle gerici vakıf ve cemaatlere peşkeş çekilmiş, konferans salonlarımız bu yapıların propaganda alanı haline gelmiştir. Bu gerici kuşatma o kadar yaygındır ki, 45 çocuğa yönelik tecavüz vakalarıyla anılan Ensar Vakfı liselerimize girerek öğrencilere konferanslar vermekte; adı istismar ve taciz olaylarıyla gündeme gelen TÜGVA ise okullarımızda yaz okulları düzenlemektedir. Bu etkinlikler Milli Eğitim Bakanlığı ve okul idareleri tarafından görmezden gelinmekte, liselerin kapıları bu gerici ve kirli oluşumlara sonuna kadar açılmaktadır. Bu yazıda, söz konusu vakıflardan öne çıkan birisi olan Türkiye Gençlik Vakfı'nı (TÜGVA) mercek altına alacağız.

Bu yapılar, iktidarla yakın ilişkileri ve devlet desteği

sayesinde kısa sürede büyümüştür. Bu yakınlık sayesinde Milli Eğitim Bakanlığı ile imzaladıkları protokoller aracılığıyla liselere girmeye başlamışlardır. Protokollerle kendilerine, öğrencilere "değerler eğitimi, kulüp çalışmaları, sosyal etkinlikler" adı altında faaliyet yürütme yetkisi verilmiştir. Birçok ilde, İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlükleri aracılığıyla liselerde kulüpler, yaz okulları, seminerler ve kamp çalışmaları düzenlenmiştir. Ayrıca bu süreçte öğrenciler üzerindeki etkiyi artırmak amacıyla yurtlar, etüt merkezleri ve kurslar açılmıştır. Eğitim adı altında verilen bu kurslarda, öğrencilerin iktidarın "kindar ve dindar nesil" projesine uygun bir ideolojik çizgiye çekilmeye çalışıldığı görülmektedir. Yani bu oluşumlar, adeta iktidarın liselerdeki uzantıları haline gelmiştir.

Son olarak, bu kuşatmaya karşı biz liselilere düşen role değinelim. Kendimizi savunmak

ve okullarımızı bu vakıf ve cemaatlerden uzak tutmak için dayanışma şarttır. Öğrenciler bir araya gelmeli, bu oluşumları iyi tanımalı ve onlara karşı bir mücadele programı hazırlamalıdır. Liselilerin demokratik kitlesel örgütü Liseli Genç Umut çatısı altında, cemaatlere ve gericiliğe karşı birleşerek bu vakıfları okullarımızdan uzaklaştırmak için mücadele etmeliyiz. Unutmayalım, bu kirli oluşumlara karşı okullarımızı savunmak bize düşüyor. Çünkü biliyoruz ki, cemaat ve tarikatların eline bırakılan kurumlar; intihar eden öğrencilerin ve baskılar yüzünden hayatı kararan gençlerin hikayeleriyle doludur. Cemaatçi ve tecavüzcü vakıflar okulumuzdan defolacak! Laik, bilimsel, demokratik eğitim için mücadelemiz sürecek.

Maarif Modeli: Yeni Müfredat, Eski Zihniyet

Son 20 yıl içinde eğitim sistemi aynı iktidar tarafından tam dört kez değiştirildi. Her gelen Milli Eğitim Bakanı, önceki sistemi "ağır ve detaylı" bularak, "sadeleştirme" bahanesiyle yeni bir model dayattı. Ancak bu "yeniliklerin" her biri, eğitimin içini boşalttı, bilimselliğini yok etti ve sistemi niteliksizleştirdi. Bugün karşımızda duran Maarif Modeli, bu çürümüşlüğün en açık ifadesidir.

"Türkiye Yüzyılı" söylemiyle pazarlanan Maarif Modeli, adından içeriğine kadar gericiliğin sistemleştirilmiş halidir. Model, kamuoyunda tartışılmasına fırsat verilmeden, teklif edildikten sadece bir hafta sonra yürürlüğe sokuldu. Hazırlık süreci tamamen karanlıkta yürütüldü. Öğrenciler zaten sınav baskısı altında ezilirken, öğretmenler müfredatı

yetiştirme telaşındayken, Maarif Modeli bu yükleri hafifletmek yerine daha da artırdı. İçeriği boşaltılmış "kazanımlar" eklenerek, öğrencilerin sorgulamaya, üretmeye, bilimsel düşünmeye vakti kalmayacak şekilde kurgulandı. Amaç, düşünen bireyler değil, itaat eden nesiller yetiştirmektir. Üstelik model, eğitimi daha bilimsel yapmak bir yana, daha da dogmatik ve dinselleştirilmiş bir hale getirdi. "Değerler eğitimi" adı altında, öğrencilerin dünya görüşünü AKP iktidarının kalıplarına sokmak; toplumsal cinsiyet rolleriyle kadını eve hapsedmek ve aile yapısını sorgulanamaz bir dogma haline getirmek amaçlanıyor. Biz öğrenciler, bilimsel, özgür ve demokratik bir eğitim talep ederken, karşımıza dayatılan şey, gericiliğin kurumsallaşmış biçimidir.

Liseli Genç Umut ne istiyor?

Demokratik Liseler!

AKP iktidarı ve neoliberal politikalarının biz liseliler ve tüm halkımız üzerindeki baskı ve zararlarının fazlasıyla arttığı günümüzde, liselerimizi piyasalaştırma ve yozlaştırma çabaları yoğunlaşmış ve tahammül edilemeyecek bir seviyeye gelmiştir. AKP iktidarı, liselerimizde en ufak bir demokratik unsur bırakmamıştır ve isyan döneminde yavaş yavaş ortaya çıkan en küçük unsurları bile ezmeye çalışmaktadır. Liselerimizde gerici vakıflar, fahiş fiyatlı kantinler, tarikat ve cemaatler, hatta öğretmen sürgünleriyle birlikte gördüğümüz gibi polisler bile rahatça faaliyet gösterebilirken, bizim Demokratik Lise Hareketimiz örtbas edilmeye ve baskılanmaya çalışılmaktadır. Gerek öğrencilerin gerek halkın kendiliğinden gerçekleştirdiği, biriken öfkelerinin dışavurumu olarak nitelendirebileceğimiz eylemler ülke çapında artarken; liselerimizi özgürleştirmek (tarikatları veya herhangi bir sermaye unsurunu defetmek) ve

bu isyan dalgasını birleştirip ortak bir hedefe yönlendirmek biz liselilerin sorumluluğu altındadır.

Liselerimiz bugün, öğrencilerin söz hakkının ve temel haklarının açıkça ayaklar altına alındığı bir kurum haline gelmiştir. Verilen eğitim her geçen gün daha da niteliksizleştirilip dogmatikleştirilmiştir. Daha önce de belirttiğimiz gibi hiçbir demokratik unsur bırakılmamıştır. Bizi ilgilendiren kararlar (eğitim sistemi değişikliği, kantin zamları vb.) söz hakkımız olmadan alınmakta ve biz liselilerin hayatları, liselerden haberi dahi olmayan "büyük adamlar" tarafından belirlenmektedir. Emeğimiz, meslek liseleri ve yürürlüğe konulacak "2+2, 3+1 sistemi" ile sermayeye ucuz işgücü olarak pazarlanmakta; iş güvenliğinden yoksun bu ortamlarda çalışmak zorunda bırakılan ve herkesin temel hakkı olan eğitim hakkı elinden alınmış arkadaşlarımız, asgari ücretten

bile düşük fiyatlarla ve can güvenliği olmadan çalıştırılmaktadır. Kasıtlı olarak niteliksizleştirilen eğitimle birlikte öğrenciler dershanelere mecbur bırakılmaktadır. Maarif modeli ile eğitim, AKP'nin "dindar ve kindar nesil" anlayışına hizmet edecek şekilde yeniden planlanmaktadır. Kısacası, en temel hakkımız olan eğitim elimizden alınıyor. Peki ya Liseli Genç Umut ne istiyor? Cevap belli: Demokratik Liseler.

Liselerimizde kazık değil, yemek yemek istiyoruz

Liselerimizde kantin ve yemekhane ücretleri oldukça pahalıdır. Ekonominin oldukça kötü olduğu bu günlerde koyulan bu fiyatlar, sadece ailesinin durumu iyi olan kişilere hitap etmektedir. Ülkede senelerdir daha da kötüye giden maddi koşullar dikkate alınmadan, kar hırsıyla belirlenen fiyatlar nedeniyle öğrenciler kendi liselerinde bir müşteri gibi muamele görmektedir. Genç Umut, fahiş kantin fiyatlarına

karşı mücadele eder. Bu dönem arkadaşlarımız, liselerinde bu fiyatlara karşı bir boykot örgütlemiş ve bu konuda ses getirmiştir.

Çeteleşme ve Uyuşturucuya Karşı Demokratik Lise Hareketi

Günümüzde liselerin en büyük sorunlarından biri, kesinlikle artan çeteleşme ve madde kullanımıdır. Fakat biz Liseli Devrimci Gençlik olarak, bu artan sorunların hiçbirinin şansa gelişmediğini biliyoruz. Aile, okul ve sosyal çevre tarafından sürekli dışlanan, gelecekleri konusunda ciddi endişeleri olan, sürekli baskı altındaki liselilerin bu tür eğilimlere kolayca kapılması, bu bozuk sistemin bir sonucudur. Bu tür sorunlara karşı mücadele, bireysel önlemlerle veya cezalandırmalarla değil, yeni bir özgürlük alanı yaratmakla mümkün olacaktır. Yani bu mücadele; rekabete karşı paylaşım, baskıya karşı özgürlük, bireyselleştirilmeye karşı kolektifleştirme gibi kavramlarla yaratılacaktır. Yozlaşmaya karşı liseli mücadelesi, en gerçekçi çözüm olacaktır.

Soyguncu dersaneler derhal kapatılmalıdır

Eğitim alanındaki piyasalaşmaya ve sınav sistemindeki rekabetçi düzenlemelere paralel olarak hızla genişleyen dersane sektörü, artık her öğrenciyi sömüren şirketler haline gelmiştir. Devlet okullarındaki eğitimin niteliğinin durmadan düşürülmesi, YKS yarışında her öğrenciyi dersane tuzağına itmektedir. Yüksek dersane ücretlerini karşılayamayan yüz

binlerce liseli, daha en başta bu sınav yarışından elenmekte; yani parayı veren düdüğü çalmaktadır. Dershaneye gidebilenler ise hem soyulmakta hem de rekabetin tek yöntem haline geldiği bu sistemde kuyunlaşmakta, arkadaşlarını ve diğer liselileri "rakip" olarak görmektedir. Soyguncu dersaneler derhal kapatılmalı, liselerimizde verilen eğitimin niteliği artırılarak hiçbir lisenin dersanelere sürüklenmeyeceği bir eğitim anlayışı ve sınav sistemi hayata geçirilmelidir.

Savaşa ve Emperyalizme Karşı Mücadele

Bugün içine girdiği krizle birlikte tüm dünyada daha da saldırganlaşan ve iyice sıkışan emperyalizm, daha fazla sömürmek için ülkeleri işgal etmekte ve insanları öldürmektedir. Ve bunları, utanmadan özgürlük ve demokrasi getirdiklerini iddia ederek yapmaktadırlar. Ülkemizin hemen yanı başındaki Ortadoğu, bu emperyalistlerin iştahlarını en çok kabartan bölgedir. İran, Filistin, Suriye askeri işgal ve saldırı altındadır. Bu işgallerin en büyük destekçilerinden biri de ülkemizi yöneten ikiyüzlü iktidardır. Bizler onurlu ve aydın liseliler olarak, emperyalist savaşa, işgale ve işbirlikçiliğe karşı her zaman mücadele vereceğiz.

İrkçılığa Karşı, Yaşasın Halkların Kardeşliği

Ülkemiz, birçok etnik kökenden halkın yüzyıllardır bir arada huzur içinde yaşadığı topraklarda bulunmaktadır. Fakat ülkemizi yöneten egemen

güçler bunu bir zenginlik olarak görmektense, bir sorun kaynağına dönüştürmektedir. Özellikle liselerimizde son yıllarda oldukça artan ırkçılık, bu dönüşümün hangi aşamada olduğunu bizlere göstermektedir. Özellikle Türk, Kürt ve Arap halklarının kardeşliği her geçen gün daha da bozulmakta, egemenler soruna şiddet ve tahrik dışında başka bir çözüm üretememektedir. İnkâr ve asimilasyon çabaları, ırkçılığı ve faşizmi her geçen gün daha da büyütmektedir. Genç Umut, ırkçılığa ve etnik ayrıştırmaya karşı, halkların kardeşliği çizgisinde mücadele eder.

Faşizme Ölüm, Tek Yol Devrim!

Faşizm, insanlığa düşmanlıktır. Faşizm, halkın tüm demokratik haklarının zor gücüyle bastırılmasıdır. Faşizm, yoksulluğa, işsizliğe ve köleleştirilmeye çalışılan bir halkın üzerindeki devlet sopasıdır. Devletin tüm aygıtları faşizmin kontrolü altındadır. Devlet, başta polis gücü olmak üzere tüm yapılarıyla sürekli olarak halka, gençliğe ve onların mücadelesine saldırır. Ayrıca faşizm, sokak ayağını örgütleme görevini taşıyan sivil faşistler de liselerimizde sık sık karşımıza çıkmaktadır. Her türlü hak mücadelemizde, her türlü sosyal ve kültürel etkinliğimizde karşımıza çıkan bu sivil faşistlerden liselerimizi temizlemeliyiz. Liselerimizin ve ülkemizin özgürleşmesi için faşizme karşı mücadele, en temel görevlerimizden biri olmalıdır.

**Türkiye'de gençliğin eşitlik
ve özgürlük mücadelesinin serüveni ve**

Genç Umut'un tarihi

Türkiye'de sosyalist gençlik hareketinin kökeni 1960'lara dayanır. 61 Anayasası'nın demokratik yapısı sayesinde sol düşünceler hızla yaygınlaşmaya başlamıştı. Bu düşünceler önce üniversiteliler arasında etkili olmuş, sonrasında kaçınılmaz bir şekilde liseliler arasında da karşılık bulmuştur. Sömürü düzeni sadece dış etkenler tarafından ülkemize dayatılmıyor, aynı zamanda ülke içinde, okullarımızda bile antidemokratik ve sömürüye dayalı bir sistem vardı. Sol dalgadan etkilenen liseliler, bu sistemin böyle kalamayacağını ve değişmesi gerektiğini savunarak örgütlenmeye başladılar. 60'larda liselerin sayısının artmasıyla beraber daha da yaygınlaşan lise hareketi bize köklü bir tarih bıraktı.

Dev-Genç tarihi

60'larda yaygınlaşan üniversite hareketinde 1965'te Fikir Kulüpleri Federasyonu

(FKF) kurulur. FKF, üniversiteleri kapsayan bir hareket başlatır. FKF üniversite içi mücadelede önemli rol alır ancak sokak eylemleri konusunda yetersiz kalır. Daha militan bir mücadele vermek ve daha geniş halk kitlelerine ulaşabilmek için, 1969'un 9-10 Ekim tarihlerinde yapılan kurultayla FKF, Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'na (TDGF; yaygın bilinen ismiyle Dev-Genç) dönüştürülür. Dev-Genç kuruluş amacına ulaşır ve yaptığı eylemler halk tarafından iyi karşılanır, daha geniş halk kesimlerini, özellikle de gençleri mücadeleye katmayı başarır. Yükselen antiemperyalist eylemlerden rahatsız olan sistem, gençliği bastırmak için o zamanlar komando olarak bilinen faşistleri eylemlere saldırtır. Halk içinde de gerici kesimler gençliğin demokratik hareketine saldırı düzenlerler. Bu saldırılarda birçok insan yaralanır, hatta bazı devrimciler öldürülür. 12 Mart cuntası

sonrası Dev-Genç kapatılır ancak gençliğin devrim ateşi bu kadar kolay bastırılamaz ve 1975'te Devrimci Gençlik dergisi yayına başlar. 1976 yılında Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu (DGDF; halk arasında bilinen adıyla DEV-GENÇ) kurulur. Dönemin çok sayıda kurulan sosyalist gençlik örgütü arasında DEV-GENÇ, kitlesel mücadeleyi en çok geliştiren örgüt olur.

1970'lerde Liseli Hareketi

Liselilerin mücadelesi, bütün sosyalist mücadele gibi, 1970'lerde büyür ve güçlenir. Çok sayıda liseli derneği kurulur ve gençlik dergisi çıkarılır. Bunların en önemlilerinden biri, DEV-GENÇ düşünceleri doğrultusunda hareket eden Lise-Der'dir. 1960'ların mücadelesi emperyalizmin sömürü düzenine karşı verilirken, 1970'lerin mücadelesi, halkın ve emekçilerin demokratik mücadelesini engellemek amacıyla sistem tarafından yükseltile ve desteklenen faşizme ve gericiliğe karşı verilmiştir. Faşist örgütler sadece sokaklarda kalmamış, liselerimizde bile örgütlenmiş

ve liselilere baskı yapmıştır. Liseliler hem okullarındaki faşist baskılara hem de okullardaki antidemokratik düzene karşı örgütlenmiş ve devrimci mücadelenin önemli bir parçası haline gelmiştir. Faşizme karşı verilen mücadeledeki saldırılar sonucunda çok sayıda öğrenci yaralanmış, bazı liseliler ise faşistler ve gericiler tarafından katledilmiştir. Buna rağmen lise hareketi durmamış ve ilerlemeye devam etmiştir ancak bu durum 12 Eylül darbesiyle sonlandırılır. Darbe sonrası bütün sosyalist harekete büyük baskılar uygulanır, birçok örgüt kapatılır, hakkını arayan insanlar tutuklanır ve işkence görürler. Liselerdeki mücadele büyük oranda geriletir. Ancak darbenin sıkı yönetim şartları gevşemeye başladığında hem

sosyalist hareket tekrar toparlanmaya başlar hem de liseli hareketi yeniden oluşturulur.

Genç Umut

1990'lara doğru darbe şartlarının gevşemeye başlamasıyla beraber liseli hareketi tekrar toparlanır ve hız kazanır. 1991 yılında Genç Umut, bir liseli gençlik dergisi olarak yayın hayatına başlar. Ankara'da basılan derginin, demokratik liseler için verilecek mücadelede bir araç olarak kullanılması amaçlanır. Derginin hedefi ise demokratik lise mücadelesini bütün ülkeye yaymaktır. Genç Umut, "parasız, bilimsel ve anadilde eğitim" sloganlarıyla sokaklarda eylemlerini gerçekleştirdi. Okullardaki baskılara, dayığa, kantinlerin öğrencileri sömürmesine, yandaş müdürlere, tacizci öğretmenlere karşı pek çok panel organize etti, teşhir kampanyası yaptı ve eylem düzenledi. 1 Mayıs'ta meydanları doldurdu ve böylece liseli mücadelesini sadece okullarda değil sokaklarda da sürdürdü. Günümüzde de Genç Umut olarak demokratik liselerde parasız, bilimsel ve anadilde eğitim için mücadele vermeyi sürdürüyoruz ve kazanana kadar sürdüreceğiz! REDDET, ÖZGÜRLEŞ, GENÇ UMUT'TA BİRLEŞ!

Demokratik Lise Mücadelesinin İlkeleri!

Lise Hareketi Demokratiktir

Demokratiklik, lise örgütünün en önemli özelliklerindendir. Bizler açısından demokratiklik, sadece basit bir oy çokluğu ile sınırlanamaz. Demokrasi, bir özgürleşme ve özerkleşme hedefidir. Lise örgütündeki demokrasi ise; örgütlü olarak yapılan herhangi bir çalışmanın birlikte planlanması, birlikte kararlaştırılması, birlikte yönetilmesi ve birlikte sonuçlandırılmasıdır. Demokratiklik, işin temel bir zorunluluğudur. Sistem, aile ve okul tarafından bastırılan gençliğin, özgürleşen gençlik yıllarında yeniden kendine güvenini toparlayacağı ve kendini özgürleştirebileceği bir alan açmasıdır.

Lise Hareketi Meşrudur

Lise hareketi, meşruluk (kabul edilebilirlik) çizgisiyle hareket eder. Savunulan düşüncenin haklılığı ve kitlelerin desteği, bu meşruluğu oluşturur. Lise hareketi, mücadelesini sistemin çizdiği sınırlara hapsetmez. Çünkü sistem zaten birçok şeyi yasaklamış ve tüm demokratik haklarımızı elimizden almıştır. Bizler, meşru bir zeminde mücadele ederken, yasak kuralları ve yasaları çiğneme lüksümüz değil, sorumluluğumuz olduğunu biliriz. Örneğin, parasız eğitim ve liselilerin eşit hak talepleri, sistem tarafından yasaklanmış olsa da liseliler için son derece meşru taleplerdir. İşte bu aşamada, sistemin çizdiği sınırlar aşılır ve fiili yani meşru mücadele devreye girer.

Lise Hareketi Militerdir

Militerlik, lise hareketinin temel özelliklerindendir. Fakat bu kavram ülkemizde genellikle yanlış anlaşılır. "Militer" kelimesinin, sistem ve medya tarafından kavgacı ve çatışmacı gibi özelliklerle kodlanması, bu yanlış anlaşılmanın alt yapısını oluşturur. Ancak işin özü kesinlikle bu değildir. Gerçek militerlik; ortaya konulan bir hedefin başından sonuna kadar planlanması, bu hedef için bütün engellerin aşılması ve istenilen sonuca ulaşılmasıdır. İstenilen sonuca varmak için geri adım atmamaktır. 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na çıkmayı hedeflemek de, kantin zamlarına karşı boykot örgütlemek de militer mücadele örnekleridir.

Lise Hareketi Kitlelidir

Lise mücadelesinin önüne koyduğu hedefleri gerçekleştirebilmesi için kitlelilik oldukça önemlidir. Ne kadar kalabalık olursak, haklarımızı o kadar güçlü bir şekilde alabiliriz. Ayrıca kitlelilik, sadece bir hakkın kazanılması ya da bir eylemin yapılması değil, aynı zamanda elde edilecek her kazanımın ve başarının meşrulaştırılması açısından da önemlidir. Bugün önümüzde duran temel görev, dar grupların eylemini değil, sesli yığınların kitlesele mücadelesini yaratmak olmalıdır.

Eğitim değil sömürü projesi

MESEM

MESEM, iktidarın sermayeyle kurduğu kirli ilişkinin eğitimdeki en çıplak halidir. 2016'da "mesleki eğitim" diye önümüze konulan bu sistem, çoktan eğitim olmaktan çıkmıştır. Bugün MESEM; patronların ucuz işçi ihtiyacını karşılayan, arkadaşlarımızı sömüren bir düzendir. Bu sistemde hayatımızın ve geleceğimizin hiçbir değeri yoktur.

MESEM'in mantığı çok nettir: Bizi daha çocuk yaşta üretim bandına dizmek, patronların işçi maliyetini düşürmek ve

işsizliği kâğıt üzerinde azaltmak. Bu düzende arkadaşlarımız öğrenci olarak değil, ucuz emek olarak görülüyor. Sıralarda yan yana oturmamız gereken arkadaşlarımız, sanayilere, atölyelere, fabrikalara sürülüyor. Eğitim hakkımız resmen gasp ediliyor.

"Staj" diyerek yutturmaya çalıştıkları şey ise düpedüz çalışmadır. Arkadaşlarımız asgari ücretin çok altında, güvencesiz bir şekilde çalıştırılıyor. Denetim yok, güvenlik yok, bizi insan yerine

koyan yok. Haftanın neredeyse tamamı işyerlerinde geçiyor; okul ise göstermelik. Eğitim değil üretim esas, patronun kârı her şeyden önemli.

Bu düzenin sonucu sadece yoksulluk değil, ölümdür. MESEM kapsamında çalışan çok sayıda arkadaşımız işyerlerinde hayatını kaybetti. Bunlar "kaza" falan değil, açıkça iş cinayetidir. Çünkü çocukların çalıştırıldığı bu yerler tehlikelidir, denetimsizdir ve bize uygun değildir. Devlet bunu biliyor.

Ama bilerek, isteyerek bu sistemi sürdürüyor. Çünkü devleti yönetenler arkadaşlarımızı değil, patronları koruyor.

MESEM sadece ekonomik bir sömürü değil, aynı zamanda bir itaat projesidir. Daha lisede bize "sus", "çalış", "ucuz emeğe razı ol" diyor. Patronların "küçük yaştan yetişsinler" sözü, tam olarak bu zihniyetin özetidir. Çocukluğumuz, eğitim hakkımız ve geleceğimiz patronların kârı için feda ediliyor.

Bu sistem eşitsizliği daha da büyütüyor. MESEM'e itilenlerin büyük çoğunluğu yoksul ailelerin çocuklarıdır. Yoksulluk bir baskı aracına dönüştürülüyor ve ailelere "hiç yoktan para giriyor" diye pazarlanıyor. Zenginlerin çocukları okulda kalıyor, bizim arkadaşlarımız ise sanayiye gönderiliyor. Bu bir tesadüf değil, bilinçli bir tercihtir.

Gerçek mesleki eğitim, arkadaşlarımızı tehlikeli işlere sürmek değildir. Gerçek eğitim; kamusal, nitelikli, güvenli ve bilimsel olmak zorundadır. Eleştirmeyi

öğretmeyen, bizi insan yerine koymayan hiçbir şey eğitim değildir. MESEM bu haliyle eğitim falan değil, örgütlü bir emek sömürüsüdür.

Her geçen gün daha fazla arkadaşımız bu düzenin içine çekiliyor, her geçen gün yeni hayatlar karartılıyor. Buna rağmen iktidar MESEM'i savunmaya ve büyütmeye devam ediyor. Çünkü bu sistem bizim değil, sermayenin işine yarıyor.

Ama biz susmayacağız. Arkadaşlarımızın hayatını bu düzene teslim etmeyeceğiz.

KIZ KARDEŞLİĞİMİZ PATRİYARKANIN KABUSUDUR

Liseli Kadınlar Mücadeleye

Liseler çok uzun zamandır yani iktidar yandaşı olmayan hocaları, idarelerin sürgün veya ihraç edilmesinden beri tacize, gericiliğe, kısıtlamalara daha açık mekânlar haline gelmiştir. Dolayısıyla liseli kadınlar oldukça güvensiz, şiddete açık ortamlarda ders almakta, doğrudan hocaları tarafından tacize veya ayrımcılığa maruz kalmaktadır.

Bu durum Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin eliyle uygulamaya konulan eğitim modelleriyle de

normalleşen hatta giderek okulların genel işleyişi haline gelen bir gerçeklik olmuştur. Mesela Maarif Eğitim Modeli tam da Türkiye Yüzyılı vesilesiyle hatta 2025 yılının aile yılı* ilan edildiği zamanda "Milli ve manevi değerler manzumesi" açıklamasıyla hayata geçirilmiş ve okullarda uygulanmaya başlanmıştır. Ancak tüm eğitim hayatımız boyunca iktidarın uygulamaya geçirdiği tüm eğitim modellerinin öğrencileri mağdur etmesi ve kendi ideolojik hegemonyası altına sokması bu modelin de amacını açıkça ortaya

koymaktadır. Maarif eğitim modeli gericiliğin yaygınlaştırılmasından, dindar ve kindar bir nesil yaratma çabasından başka bir şey değildir.

Bunun gibi uygulamalar, "ağaç yaşken eğilir" misali gençlerin fikirlerini ele geçirmeye çalışıp, eleştiren ve sorgulayan taraflarını felç etmeye çalışmaktadır. Ama kadınların toplumdaki soyutlanmasını, giyiminden hal ve hareketlerine kadar tüm var oluşlarının kısıtlanmasını da dayatacak kadar önemli bir işleve sahiptir. Örneğin "D.2.1.6

Aile içi mahremiyeti korur.” Maddesi her gün farklı bir kadın cinayetine tanık olduğumuz, evlilik içi tecavüzün tecavüz olarak görülmediği, kadının evlilikteki emeğinin sömürüldüğü “aile yılındaki” maarif modeli kadınlara bu ibareyle açık açık susun diyor! Yani bu müfredatla kadına boyun eğmek, ölene kadar susmak öğütleniyor. Bununla birlikte susmayan kadınlar hiçbir alanda müfredata dâhil etmiyor.

Maarif eğitim modeli gibi uygulamalarla eğitimin içeriği gericileştirilirken okulda, sokakta veya sosyal yaşantımızda karşılaştığımız faillerin okullarımızda özgürce bulunmasının önü açılmıştır. İktidarla bağlantılı, 45 erkek çocuğa tecavüzü ile bilinen Ensar Vakfı gibi istismarcı vakıflar okullarda konferanslar düzenliyor ya da üniversiteli kadınların taciz edildiği, Recep Tayyip Erdoğan’ın oğlu Bilal Erdoğan’ın da bir kurulunda yer aldığı TÜGVA’ya liselerden temsilciler seçiliyor. Bu vakıfların okullarımızda yer alması yeni bir şey değil ancak karşı çıkılmadığı takdirde de bulunmaya devam ediyorlar.

Tabii müfredatın gerici içeriklerle donatılması da bu vakıfların faaliyet alanlarını besliyor. Tüm bunlardan çıkaracağımız sonuç başına bir şey gelirse susman gerektiği müfredatla empoze ediliyor. Elbette sadece tarikatlarla bağlantılı bu vakıflar değil daha yakınımızdaki tacizci öğretmenler, yobaz ve yandaş müdürler de liseli kadınlar için bir tehdit oluşturuyor. Bir zamanlar aileler çocuklarının okullarda güvende olduklarını düşünürken bugün geldiğimiz noktada özellikle liseli kadınların ailede, sokakta, okulda etrafının tacizle, şiddetle kuşatılmış olması hiçbir yerde güvende olmadığımızı açıkça yansıtıyor.

Liseli kadınlar olarak hepimiz öğretmen ve okul müdürlerinin kıyafetlerimizden sosyal ilişkilerimize kadar nasıl müdahale ettiğini biliyoruz. Bu yüzden başta okullardaki istismarın çözümünü cinsiyete göre ayrılmış okullarda gören, tacizci vakıfları okullarımıza sokan Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin olmak üzere eşitsizliği yaratan ve yayan tüm kadın düşmanlarına karşı birlik olmamız gerekiyor.

Kadınlar olarak birlik oldukça çok güçlüyüz. Eşitsizliğin bulunduğu her alan gibi liselerimiz de mücadele alanımız olmalı. Liseli Genç Umutçu Kadınlar olarak bu mücadelede bizi daha da güçlü kılacak mücadeleci kız kardeşlerimize ihtiyacımız var. Çünkü biz birlik oldukça konuşamayan kadınların sesi olacağız. En başta cinsiyetçi eğitim sistemi ve eğitim görevlileri olmak üzere değiştireceğimiz çok şey var.

Tüm liseli kadınları liselerimizdeki ataerkil sistemle mücadele etmeye çağırıyoruz. Mücadeleye örgütlenerek ve birlik olarak başlıyoruz, sonrasında öğretilmeyen tarihimizi kadın düşünürlerimizin fikirlerini kendimiz öğreniyoruz, öğrendikçe kendi hayatımızdaki erkek egemenliği başta olmak üzere çevremizdeki cinsiyetçi düşüncelerin farkına daha da varmaya başlayacağız. İşte o zaman susmadan korkmadan tepkimizi ortaya koyacağız. Çünkü bugün bu yazıyı sizlere ulaştırabiliyorsak bunun sebebi tarihte susmayan ve korkmayan kadınlar olmasıdır.

“Korktuğunuz için sessiz kalmayın sözünüz, devrimin ilk adımdır.”

-Audre Lorde

*Aile yılı: Eylem Planı kapsamında aile kurumunun öneminin vurgulanması, aile içindeki birlik ve beraberliğin korunması, mevcut riskler karşısında ailenin topyekûn desteklenmesi amacıyla 2025 yılı, Recep Tayyip ERDOĞAN tarafından “Aile Yılı” olarak ilan edilmiştir.

Günümüzde liseliler ne yapmalı?

Son dönemlerde hız kazanarak artan liselere yapılan saldırılar, piyasalaştırma ve yozlaştırma denemeleri günümüzde farklı bir boyut kazanmıştır. Liseler, devlet eliyle gerici ve cemaatçi vakıflara peşkeş çekilmekte; sermayedarlar okullarımızı adım adım ele geçirmekte; konferans salonlarımız iktidarın kindar ve dindar nesil propagandasının yapıldığı yerler haline gelmektedir. Fakat unutmayalım, saldırı karşı saldırıyı yanında getirir ve bu hep böyle olmuştur.

Nicel birikim nitel değişime sebep olur; yani her şey yavaş yavaş birikir ve bir anda patlar. Şu anda liselerimize yapılan saldırılar bir öfke birikimi olarak değerlendirilebilir. Bu öfke elbet bir gün patlayacaktır ve biz, Liseli Genç Umut olarak, bu patlayacak öfkeyi örgütlemeli, buna karşı her an hazır olmalıyız.

Günümüzde AKP iktidarının yaptığı liseleri apolitikleştirme çalışmasının anlamı yoktur, çünkü biz biliyoruz ki biz gençlik olarak her şeyi değiştirebiliriz; değişmeyen tek şey değişimdir. Yani herkes eğitilebilir ve herkes mücadeleye sokulabilir. Ve her şeyin birbirine bağlı olduğunu da unutmamalıyız. Hatta bu konuda uzun çıkarımlar yapmalıyız, çünkü yapılan her değişikliğin bir sebebi vardır ve biz bu sebepleri iyi analiz etmeli, onlara karşı inisiyatif almalı, hamleler yapmalıyız.

Şu an yaşadığımız sorunlar beraberinde bir değişimi getirecektir; ya sistemden yana ya bizden yana, ama nihayetinde bizden yana. Her sorun yanında çözümünü de barındırır ve gençliğin çözemeyeceği sorun yoktur. Liselerin hangi konularda işgal altında olduğunu belirlemeli ve buna karşı mücadele etmeliyiz. Unutmayalım, liselerimizde verdiğimiz en ufak mücadele bile iktidara, sisteme karşıdır.

EMPERYALİZME KARŞI "CHE" OLACAĞIZ

“ Bu destan, acıyla dolu Latin Amerika topraklarında pek bol bulunan aç yerli halk yığınları, topraksız köylüler, sömürülen işçiler, ilerici kitleler, dürüst ve yetenekli aydınlar tarafından yazılacaktır. Emperyalizmin küçük gördüğü halklarımız, kitle halinde mücadele ve düşüncelerle, bu destanı gerçeğe dönüştüreceğinden kimsenin şüphesi olmasın. Bugüne kadar küçümsenen, önemsenmeyen halklarımız, artık emperyalistlerin uykularını bile kaçırmaktadır. Bizi hep güçsüz ve uysal bir sürü olarak gören emperyalistler, şimdi iki yüz milyon Latin Amerikalının oluşturduğu dev sürü karşısında korkuya kapılmış, bu dev kitle içinde, yankee tekeli kapitalizminin mezar kazıcılarını görmenin endişesini yaşamaktadır. ”

Che Guevara
11 Aralık 1964 BM Konuşması